

tilbage nogenlunde til den Skikkelse i de principale Bestemmelser, som Folketinget havde givet det. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man her vedtog Lovforslaget, som det foreligger, og jeg indstiller som Ordfører for Folketingets Udvalg, at dette sker, idet jeg dertil knytter Haabet om, at Loven maa vise sig brugbar og nyttig for den store Befolkning, ikke krænke nogen berettiget Interesse, men møde Sympati baade hos dem, der skal give Adgang til Naturen, og hos dem, der skal nyde godt af denne Adgang.

C. Sørensen: Ved Lovforslagets tredie Behandling her i Folketinget for en Tid siden tillod jeg mig at udtale min Tvivl om Nødvendigheden af at lovgive paa det her berørte Omraade. Denne Tvivl er ikke forsvundet, selv efter de Ændringer, som Landstinget har indført i Lovforslaget, uagtet jeg erkender, at en Del af disse Ændringer er Forbedringer. Jeg sigter her navnlig til Ændringerne i Lovforslagets § 19. Ved tredie Behandling af Lovforslaget tillod jeg mig tillige at nævne forskellige Foreninger, der efter min Mening havde haft en væsentlig Indflydelse paa Lovforslagets Fremkomst, nemlig Naturvidenskabelig Forening, Dansk naturhistorisk Forening, Dansk botanisk Forening, Dansk geologisk Forening og Dansk Turistforening. Mod denne Udtalelse blev der protesteret af enkelte Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod). Jeg havde naturligvis ikke grebet disse Udtalelser ud af Luften, men da jeg ikke i Øjeblikket var i Stand til at dokumentere, hvor jeg havde mine Oplysninger fra, var jeg nødsaget til at stikke Protesten i Lommen. Jeg har nu forlangt Ordet for at gøre et Par Bemærkninger i den Anledning.

Af de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister fremsatte ved Forelæggelsen af Lovforslaget her i Folketinget, og som findes i Rigsdagstidenden for 1915—16 Sp. 2359, maa jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Linier. Den højtærede Justitsminister siger dér: „Forholdet er det, at i de senere Aar har der ytret sig en stærk Interesse her i Landet for at bevare og værne om vort Lands ejendommelige Naturskønhed og sikre Almenheden den letteste og videst mulige Adgang til smukke og ejendommelige Landskaber, og der har dannet sig Foreninger i det Øjemed at fremme disse

Formaal. Der har først været en Sammenslutning af naturvidenskabelige Foreninger, Dansk naturhistorisk Forening, Dansk botanisk Forening og Dansk geologisk Forening, hvilke Foreninger nedsatte et Udvalg for Naturfredning, og de har ogsaa opnaaet at faa fredet forskellige ejendommelige Dele af vort Land, som derved er frelst fra at faa deres Naturskønhed ødelagt. Senere er der dannet en Forening for Naturfredning, hvis Formaal væsentlig er at fremme det, som nærværende Lovforslag tager Sigte paa. Der blev saa i 1914 nedsat et Fællesudvalg, som repræsenterede Udvalget for Naturfredning, Foreningen til Naturfredning, Foreningen til gamle Bygningers Bevarelse, Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse og den danske Turistforening, og fra disse Foreningers Fællesudvalg har Regeringen modtaget en Henvendelse om Lovgivningsmagtens Bistand til Gennemførelse af de Formaal, som jeg har omtalt, dels ved at skabe Grundlag for at paalægge Fredning imod Ejernes Villie, dels ogsaa ved at give Hjemmel for det offentliges Støtte i økonomisk Henseende“. Det var altsaa derfra, jeg havde de Oplysninger, jeg den Gang tillod mig at fremsætte her i Tinget, men som der fra anden Side blev protesteret imod. Jeg har ønsket her at redegøre for dette Forhold, idet det forekommer mig, at jeg var fuldt berettiget til at fremsætte de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte her i Tinget.

Hegelund-Lange: Da mit Partis hidtidige Ordfører i denne Sag er fraværende paa Grund af Sygdom, vil jeg med et Par Bemærkninger motivere, hvorfor mine Partifæller i Udvalget og jeg har kunnet gaa med til Lovforslaget, som det nu foreligger i Landstingets Affattelse, selv om vi selvfølgelig, ligesom den ærede Ordfører, beklager i alt Fald visse af de i Landstinget foretagne Ændringer.

For det første var vi klare over, at det er et Lovforslag, som haster, og for det andet var vi i høj Grad tilfredse med, at det af Landstingets Betænkning udtrykkeligt fremgaar, at man vilde arbejde hen til, at Befolkningen fik den Adgang til Naturen, som det var Lovforslagets Hovedformaal at skaffe. Det, tror jeg, vil naas. Jeg ved, at der findes Pessimister, som tror, at f. Eks. Adgangen til Skovene vil være truet ved en Lov som denne, at der kunde blive Skovejere, som satte Fingeren paa Lovens § 2 og sagde som saa: Har vi ikke lukket før, saa lukker vi nu